

NAJAAR 1982

de ontwikkeling van het project

Het overleg met de WBL verloopt stroef. De financiering van de Centrale Ruimte vormt een struikelblok. Het zou gemakkelijk zijn als wij die zèlf voor onze rekening nemen. Wij wijzen koop echter af omdat hierdoor de lagere inkomensgroepen moeten afvallen en wij juist streven naar toegankelijkheid voor alle inkomensgroepen. Wij willen een vorm waarin de huur van de centrale ruimte bij die van de woningen inzit en een dusdanig huurbedrag dat deze beneden de huursubsidiegrens blijft. (Na veel cijferen en inleveren is er uiteindelijk een dergelijke vorm gevonden). Via de Nationale Woningraad wordt inspraaksubsidie aangevraagd en toegekend. Wij vinden de Werkgroep 2000, gespecialiseerd in het begeleiden van inspraakprocessen, bereid ons te begeleiden.

het groepsproces

We bezoeken het CW-project in Arnhem en nog een keer in Hilversum waar Bob Fris ons weer weet te stimuleren om ons strijdbaar op te stellen en weet te overtuigen van het feit dat het een normale zaak zou moeten zijn dat dergelijke projecten worden gebouwd.

Weer een weekend met elkaar weg. De deelname is groot. Ook voor de kinderen zijn deze weekenden belangrijk om aan elkaar te wennen en hun plekje te veroveren. (dit gebeurt nu en dan zèer luidruchtig d.m.v. lichamelijke confrontatie). Niet altijd even rustig dus maar toch wel zò plezierig met elkaar dat we met volwassenen en kinderen de jaarwisseling vieren, inclusief spelletjes, TV kijken, vuurwerk, praten en lachen.

kinderen veroveren hun plekje

VOORJAAR 1982

de ontwikkeling van het project

De contacten met de WBL zijn intensiever. Er is een concept-raamovereenkomst met behoorlijke financiële waarborges naar de groep toe (voor het geval we eens zouden terugkrabbelen en de WBL met een verliespost achterlaten). Hierover ontstaat veel geharrewar tussen de WBL en CW. (Pas in veel latere fase groeit het vertrouwen en verdwijnen deze eisen).

We hebben het eerste contact met onze architect, Hans Stemerding.

Inspraak in architectkeuze staat op ons verlanglijstje maar we zijn wat laks geweest met zoeken en gaan dan ook met de voordracht van de WBL akkoord.

We bekijken het eerste schetsontwerp van Hans en vragen om 5 alternatieven. Hans Stemerding vindt dat wij wel héél veel willen zonder iets in te leveren. Wij vinden dat hij ons wat meer tegemoet moet komen. Uiteindelijk gaan we (op den duur zelfs met veel waardering voor elkaar) samen verder.

De WBL is voorstander van houtskeletbouw waar ook wij razend enthousiast over zijn. Minder enthousiasme kunnen we opbrengen voor de eis van de WBL om de centrale ruimte zò te bouwen dat deze, als CW ooit mislukt, tot individuele woningen kan worden omgebouwd. (Deze eis is, o.a. door wijziging van eisen vanuit het ministerie later vervallen). Menigeen ziet echter de Centrale Ruimte als individuele woning best wel zitten. Dat hoeft dus geen probleem te zijn).

het groepsproces

Inherent aan het alles met elkaar willen bespreken, is het feit dat de vergaderingen steeds rommeliger worden. Eindeloze discussies over hoe je als individu binnen CW kunt functioneren; of het geen gevaar voor je relatie zal vormen etc. Hans Blankert stelt, vlak voor hij de voorzittershamer van Kees overneemt, dat we lijden aan de neiging tot 'overbureaucratisering'. Dat lijkt ons niet zo best!

We brengen structuur aan: terug naar de werkgroepen maar met verslaglegging naar de ledenvergadering en afwisselend

thematische en zakelijke bijeenkomsten met de hele groep.

We huren voor een weekend een kamphuis in Dongen en gaan CW-Tilburg bezoeken.

Op weg naar het projekt zitten we elkaar zo op de hielen dat de groep met de auto's op elkaar rijdt.

Naast deze vervelende ervaring levert het bezoek ons de overtuiging op dat we geen klusters meer willen maar een grote centrale ruimte waarbij we Tilburg als voorbeeld voor ogen hebben.

Naast het vergaderen komt het samen feesten steeds meer in zwang. Een activiteit, die weinig problemen oplevert.

